

almindelige Straffelovsrevision foreligger. Jeg tror, at Situationen er saaledes, at vi ikke bør vente med at indføre den og anbefaler derfor, at den bliver vedtagen.

Et Mindretal, hvortil jeg ligeledes hører, har saa stillet et Ændringsforslag til § 19 om, at andet Punktum udgaar. Justitsministeren har imidlertid her givet mig nogle Oplysninger, som gøre, at jeg muligvis kan anbefale, at Ændringsforslaget tages tilbage, men jeg vil dog, inden jeg gør det, afvente Ministerens Udtalelser her i Salen. Vi kunne ikke gaa med til de Skærpelser, som et Flertal foreslaar under Ændringsforslagene Nr. 1 og 2. Naar der er Tale om Formildelser; mener jeg, man ikke bør vente, til den almindelige Straffelovsrevision kommer, navnlig paa et Omraade, som tidligere har været til Debat, og hvor Forslag ere vedtagne. Derimod synes jeg, at Skærpelser maa man overveje nærmere, inden man gaar til dem, og derfor vente, til den almindelige Straffelovsrevision foreligger. Vi kunne altsaa ikke anbefale at stemme for Ændringsforslagene under Nr. 1 og 2. De øvrige Ændringsforslag skal jeg ikke omtale, ligesom jeg heller ikke skal gaa nærmere ind paa Paragrafferne i Lovforslaget, idet vi som Helhed kunne slutte os til dette, navnlig efter Vedtagelsen af de Ændringsforslag, jeg her har anbefalet.

Alfred Christensen: Et Mindretal, hvortil jeg hører, har set Lovforslagets Hensigt deri, at den midlertidige Straffelov opretholdes, indtil den store Straffelovsrevision foreligger, og opretholdes saaledes, at den ved den midlertidige Straffelov indførte Pryglestraf bortfalder. Denne Hensigt kan dette Mindretal bifalde fuldt ud, derfor var det os meget om at gøre, at der indførtes saa lidt som muligt nyt i det foreliggende Lovforslag. Vi ønske den gamle Lov bekræftet med Udeladelse af alle Bestemmelser om Prygl. Dette har ikke ganske været Flertallets Mening, og under Ændringsforslagene til § 1 har Flertallet i Udvalget foreslaaet nogle Skærpelser i Lovforslaget af temmelig betydeligt Omfang. Det har vort Mindretal lige saa lidt som det Mindretal, hvortil den ærede forrige Taler hører, kunnet slutte sig til. Vi have ment, at skulde vi til at ændre det foreliggende Lovforslag, maatte det ske i en humanere og ikke i en skærpende eller brutaliserende Aand.

Vi have tilladt os at stille et Par Ændringsforslag. Det første under Nr. 10, som før blev omtalt af den sidste ærede

Taler (Jessen), gaar ud paa at skaffe den legemlige Revselse ud af Tvangsarbejdsanstalterne for de mandlige Voldsforbrydere. Som vi allerede gjorde gældende ved Forhandlingerne med Justitsminister Rump om denne Sag for 13—14 Aar siden, kunne vi ikke erkende eller have nogen Tro paa, at denne Pryglestraf i Tvangsarbejdsanstalterne kan faa virkelig gode Resultater. Vi have endvidere tiltraadt et Ændringsforslag om en Lempelse af de nu bestaaende Straffe for Berigelsesforbrydelser, idet Begyndelsesstraffen synes os at være en lovlig haard Straf. Jeg skal føje til, at vi havde ogsaa et Ønske om at udstrække disse Lempelser til Straffen for Gentagelse. Det er mit Haab, at den højtærede Justitsminister vil udtale sig om disse to Ændringsforslag under Nr. 10 og 12 og maatte kunne motivere, hvorfor han ikke bestemt har kunnet slutte sig dertil, da jeg dog paa Forhaand gaar ud fra, at den højtærede Justitsminister billiger den humane Tendens, der gaar igennem dem. Maaske hænger det for det enes Vedkommende sammen med den nedsatte Kommission til Straffelovens Revision og for det andet Tilfældes Vedkommende, nemlig Ændringsforslaget under Nr. 10, sammen med Ønsker hos enkelte Forstandere for saadanne Arbejdsanstalter. Jeg skulde dog tage meget fejl, hvis jeg ikke kunde gaa ud fra, at en stor Del af Forstanderne paa Arbejdsanstalterne ikke sætter megen Pris paa den Ret til at give Prygl, aldrig anvende den og derfor med stor Sindsro vil se den forsvinde, medens det for andre maaske nok kan være saaledes, at de ville beholde den paa Papiret, idet de ved sig selv love aldrig at bruge den. Jeg kunde ønske, at den ikke en Gang blev staaende paa Papiret, saa at Forstanderne ikke havde nogen Ret til at sætte den i Scene, og at den godt kan gaa ud af vor Lovgivning; jeg tror, at denne derved vilde blive skønnere, og Forbryderne vilde derved sikkert ikke blive værre — snarere vilde andre Foranstaltninger til deres Forbedring kunne gennemføres med større Udsigt til Held. Jeg vil bestemt fraraade det høje Ting at stemme for Ændringsforslagene under Nr. 1 og 2, men derimod tilraade at stemme for Ændringsforslagene under Nr. 10 og 12, særlig for Nr. 12 om Afskaffelse af legemlig Revselse paa Anstalterne.

Jeg kan lige saa lidt som den sidste ærede Taler (Jessen) slutte mit Indlæg i Forhandlingen uden at omtale en Dom, som er afsagt i disse Dage i en Uterlig-